

با من حرف بزن

برای ما به قصه شبیه است که مرد خانواده خسته از راه می‌رسید و زن با خوشرویی پیاله چای را روبه رویش می‌گذاشت و مرد ساعت‌ها از آنچه در روز برایش گذشته می‌گفت و زن را به چاره جویی مشکلاتش فرامی‌خواند و با بچه‌ها شوخی می‌کرد و سر به سر آنان می‌گذاشت، بدون این که دغدغه فردا را داشته باشد.

جام جم آنلاین: برای ما به قصه شبیه است که مرد خانواده خسته از راه می‌رسید و زن با خوشرویی پیاله چای را روبه رویش می‌گذاشت و مرد ساعت‌ها از آنچه در روز برایش گذشته می‌گفت و زن را به چاره جویی مشکلاتش فرامی‌خواند و با بچه‌ها شوخی می‌کرد و سر به سر آنان می‌گذاشت، بدون این که دغدغه فردا را داشته باشد.

برای ما به شوخی شبیه است که مادر پس از یک روز کار به خانه بیاید و ببیند که همسرش زودتر رسیده و غذایی گرم کرده و برای همسفره‌گی با همسرش ثانیه می‌شمارد و آماده است تا پای صحبت هم بنشینند و از شیرینی‌ها و مشکلات بگویند و برای هم چاره بدهند تا زندگی بهتر بگذرد.

چرا که در بحبوحه زندگی شهری، مرد وقتی به خانه می‌رسد که کودکانش خوابند و گاهی زن زمانی کلید در در خانه می‌چرخاند که فرصت و حوصله‌ای برای حرف زدن و درد دل گفتن نیست، تنها دقایقی پای میز شام می‌گذرد و در حالی که چشم‌ها از شدت خستگی به سوزش افتاده، در سکوت به خواب می‌روند.

کارشناسان خانواده دو سال قبل میزان همصحبتی همسران را در شبانه روز تنها 17 دقیقه و ارتباط پدران با فرزندان را فقط 20 دقیقه اعلام کردند و امسال برآورد می‌کنند که ارتباطات کلامی همچنان سیر نزولی داشته و به کمتر از 15 دقیقه برسد.

ارتباط کلامی حتی آنجا که به بگومگو منتهی می‌شود، نشانی از زنده بودن رابطه‌ها دارد. بسیاری از مردان و زنان چند پیشه علت همکلام نشدن با همسر را مشکلات اقتصادی و دوپیشگی می‌دانند.

از سوی دیگر، برخی اذعان می‌کنند که حرفی برای گفتن ندارند و آنقدر شکاف میان همسران عمیق شده که بهانه‌ای برای همکلامی نیست.

گروهی هم که تعدادشان کم نیست، نبود مفاهمه را دلیلی برای انصراف از همصحبتی عنوان می‌کنند؛ این که در پایان هر گفت‌وگویی جرو بحث در می‌گیرد، به بی‌میلی برای ارتباط و درد دل گفتن دامن می‌زند.

دلیل، هرچه باشد، نبود رابطه عاطفی میان همسران است، سریال‌های تلویزیونی و خبرهای روزنامه و فیلم‌های سینمایی را به خیره شدن به صورت همسر و گوش سپردن به حرف‌هایش ترجیح دادن هشدار برای بروز یک بیماری در روابط میان فردی اعضای خانواده است که نتیجه‌اش به وضوح افزایش ابتلا به افسردگی‌های مزمن و فراموشی در سنین پایین خواهد بود؛ عارضه‌ای که به‌طور خزنده در میان ما رشد می‌کند و ما از گفتن عبارت [#171« با من حرف بزن](#)؛ ابا داریم.

کتایون مصری - دبیر گروه جامعه